

Vážení čtenáři!

Pojem mystagogie je pravděpodobně nejvíce známý v souvislosti s uváděním nově pokřtěných dospělých do poznávání a slavení tajemství naší víry. Mystagogie je zároveň nezbytná pro každého křesťana, aby mohl s uvědomělou účastí prožívat skutečnosti, které jsou mu darovány ve slavení liturgie, a adekvátně na ně odpovídat. Kvalita mystagogie tedy úzce souvisí se slavením liturgie. Liturgie je naším živým projevem toho, jak chápeme svoji víru. Tímto rámcem je přibližně určen obsah článků tohoto čísla.

Téma **mystagogie** otevíráme pohledem na diskuse o slavení liturgie, které jsou dnes aktuální pro část mladých lidí a týkají se zejména srovnávání tzv. tridentské a pokoncilní liturgie. Liturgik Jan ŠLÉGR k této problematice zpracoval článek objasňující vývoj misálu v církvi. David VOPŘADA se ve svém článku věnuje mystagogii a mystagogické metodě ve starověké církvi a nastiňuje též stručné dějiny mystagogie. Současné pohledy na toto téma jsme čerpali z belgického katechetického časopisu *Lumen Vitae*. Paul de CLERC

a L. M. CHAUVET se věnují úloze mystagogie v současné církvi, a to jak vzhledem k jednotlivcům, tak k celému křesťanskému společenství. Nabízejí teologický i pastorační pohled. Marie ZIMMERMANNOVÁ přistupuje k tematice mystagogie v současné církvi jako k pastorační otázce přístupu k výchově ke slavení liturgie a hledání její vhodné formy zvláště v katechezi. Nabídka čísla doplňují dvě praktické pomůcky: výběr námětů k průběhu mystagogie z italské publikace *Vivere la Pasqua dei cristiani*, které zpracoval Ludvík DŘÍMAL, a stručné uvedení do mystagogie obřadů křesťanské iniciace na zadní obálce časopisu.

Navíc v čísle najdete představení nového dokumentu Papežské biblické komise **Bible a morálka**, které zpracoval Petr CHALUPA, a připomínku 100. výročí vydání svým způsobem stále aktuálního dekretu *Quam singulari* o časném a častém přijímání dětí.

Na jaře letošního roku požádala redakce o zařazení revue *Cesty katecheze* na seznam recenzovaných neimpaktovaných časopisů (periodik) vydávaných v České republice. Naší žádosti bylo vyhověno. Podmínkou je mj. recenze odborných článků dvěma recenzenty. Více na www.vyzkum.cz.

Marie Zimmermannová

POZNÁVAT TOHO, KOHO JSME SI ZAMILOVALI

Milí přátelé,

jsm rád, že se toto číslo *Cest katecheze* věnuje tématu mystagogie. Vždyť už kázání církevních otců nebývala většinou jiná než mystagogická. Nauka církve se vlastně probírala teprve po křtu. Předtím byli katechumeni místní církví uváděni spíše do praktického života z víry a role biskupů spočívala především v doprovázení požehnáním, modlitbou exorcismu a podobně. Dnes je mystagogie vnímána poněkud jinak. Katechumeni se seznamují s Božím slovem i učením církve dávno před křtem, aby se pro něj mohli svobodně rozhodnout. Z praxe ovšem víme, že ani na manželství, ani na kněžství (a přirozeně ani na křest) se člověk nedokáže nikdy připravit tak dokonale, aby mohl říct, že je mu vše jasné.

Mystagogii tedy považuji za období, ve kterém se nejen nově pokřtění, ale také všichni, kdo přijali „celoživotní svátosti“ (manželství, kněžství, biřmování), učí víc poznávat toho, koho si zamilovali, a rozvíjet související vztahy. Tomu napomáhají – stejně jako v prvokřesťanských dobách – především kázání a dnes navíc i hojná duchovní literatura. V čem ale podle mě ještě zůstává určitý dluh, to je samozřejmost společenství církve pro život z víry. Pokud je totiž takové farní společenství živým společenstvím, dokáže s láskou přijmout i kněze, který nemá oslnivá kázání, a on, pokud si toho je s pokorou vědom, dokáže být své farnosti dobrým otcem obdarovaným zase jinými dary. Společně potom vytvářejí tradice a životní styl, do kterého přijímají nově příchozí. Nevěřící pak farnost neoslovuje pouze intelektuální kvalitou jednotlivců (faraře a laiků), ale i svou atmosférou vycházející z pravdivého života s Kristem.

Kdy budeme prožívat mystagogii správně? Pokud si uvědomíme, že nikdo z nás nebude nikdy hotovým křesťanem. Totéž platí, pokud budeme dělat vše pro to, abychom se všestranně vzdělávali ve víře a v Ježíšově duchu usilovali o pokoj ve všech vztazích, které prožíváme.

K tomu vám všem ze srdce žehnám.

Mons. ThLic. Vojtěch Cikrle
biskup brněnský